

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 15700 van 9 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 13 juni 2008 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. CROSIERS en van attaché B. BEERENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn afkomstig van Mankon, North West provincie. U bent lid van de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroon Youth League (SCYL). U werd gearresteerd op 28 juli 2003 en ervan beschuldigd Ebenezer Akwanga, de SCYL-leider, te laten onderduiken en hem te helpen bij zijn ontsnapping. U werd beschuldigd van het financieren van een terroristische groep, lid te zijn van een separatistische beweging en het ondermijnen van de veiligheid van de staat. U werd gedwongen een document tot bekentenis te tekenen. U kon uit detentie ontsnappen. U diende op 8 september 2003 een eerste maal asiel in op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk verklaard. U tekende op 30 september 2003 een beroep aan bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatslozen. De Commissaris-generaal nam op 19 november 2003 een bevestigende beslissing tot

weigering van verblijf omwille van bedrieglijke verklaringen. De vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State werd op 11 mei 2005 verworpen. Op 4 januari 2005 vroeg u een tweede maal asiel aan in België. U verklaart sinds uw aankomst in België niet te zijn teruggekeerd naar Kameroen.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u krantenartikels neer over de ontsnapping van Ebenezer Akwanga in juli 2003. Het krantenartikel (Political Punch vol.4 dd. augustus 2003) stelt dat de voorzitter van Southern Cameroons Youth League vermist was in juli 2003. Het krantenartikel (The Post n°0491 dd.28 juli 2003) stelt dat Ebenezer Akwanga uit het ziekenhuis in Yaoundé verdween. Het krantenartikel (The Post n° 0494 dd.8 augustus 2003) stelt dat Akwanga zich in Nigeria bevindt en hij uit detentie kon ontsnappen. In een ander krantenartikel (The Post n° 0495 dd. 11 augustus 2003) bevestigt de Kameroense overheid de ontsnapping van Ebenezer Akwanga uit de Kondengui gevangenis in Yaoundé. U legt foto's neer van uw activiteiten als educatief verantwoordelijke van SCYL, met name opvoeringen over de Anglofone kwestie. U legt een krantenartikel (The Heron n° 0081 dd. 4-11 oktober 2004) neer waarin uw naam wordt vermeld. Het artikel stelt dat (F.) Max Ndoh sinds vorig jaar vermist is. Hij kon uit detentie ontsnappen en alle pogingen om hem op te sporen mislukten. Recent vielen enkele onherkenbare gewapende mannen het huis van Max in Bamenda aan en zochten Max, zo vertelden familieleden aan de pers. Midden 2004, na de explosie van een vrachtwagen op de Mongo-brug, werd uw zus bij de politie geconvoceerd. SCYL had verklaard verantwoordelijk te zijn voor de explosie. Uw zus diende de agenten te vertellen waar u was. Uw zus antwoordde dat ze niet wist waar u was en mocht dezelfde avond naar huis terugkeren. U verklaart via uw zus te hebben vernomen dat uw vriendin (M.) Mathilde zich tegen u heeft gekeerd en bij de autoriteiten is gaan klikken, waarschijnlijk voor haar eigen veiligheid. Hierop zijn de agenten in 2004 bij Richard, bij wie u voor uw vertrek uit Kameroen verbleef, langsgeweest en hebben SCNC- en SCYL-materiaal in zijn huis gevonden. Richard werd gearresteerd, hij werd erg geslagen en overleed in het ziekenhuis. U legt een krantenartikel (The Post n° 0625 dd.10 december 2004) neer waarin uw naam wordt vermeld, als een persoon op de vlucht die niet zal kunnen ontsnappen aan de veiligheid. U legt een krantenartikel (The Heron n°0091 dd.15-22 maart 2005) neer waarin wordt gesteld dat uw neef Christopher (N.) problemen kende met de autoriteiten. U vernam via zijn zus dat Christopher op bezoek ging bij uw zus in Mulang. Christopher werd bij het verlaten van haar huis gearresteerd. De agenten hielden Christopher voor u. Christopher werd naar u gevraagd en uw activiteiten, maar antwoordde dat hij niet wist waar u was. Uw zus kwam getuigen dat hij wel degelijk uw neef was. Na twee weken opsluiting werd hij vrijgelaten. U legt een brief neer van Prince Lawrence Ayamba, SCYL-vertegenwoordiging in België (dd. 10 januari 2004), waarin hij attesteert dat u lid bent van SCYL en u hierdoor problemen kende met de Kameroense autoriteiten. U neemt in België deel aan SCYL-vergaderingen.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Niettegenstaande uw tweede asielaanvraag door het Commissariaat-generaal ontvankelijk werd verklaard op 28 juni 2005, dient na onderzoek ten gronde te worden vastgesteld dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève bestaat. Wat betreft de door u aangehaalde elementen voor uw tweede asielaanvraag, namelijk uw vrees voor vervolging door de Kameroense autoriteiten omwille van uw SCYL-lidmaatschap en de beschuldiging betrokken te zijn geweest bij de ontsnapping van Ebenezer Akwanga in juli 2003 dienen volgende bedenkingen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd. 27.6.2005 (hierna CGVS I) en dd.8.9.2005 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw asielaanvraag op een aantal punten bedrieglijk blijft, ondanks de door u neergelegde stavingsstukken.

Zo verklaart u dat u nog steeds wordt gezocht en uw huis in juli 2004 werd aangevallen door mannen op zoek naar u (zie gehoor CGVS I, p.2). U vernam dit via uw zus, maar blijkt niet te weten wie deze mannen waren die u zochten (zie gehoor CGVS I, p.2). U kan niet zeggen hoe dit incident door de pers werd vernomen, waarbij u verwijst naar het krantenartikel in The Heron. U gaat ervan uit dat een familielid dit aan de pers vertelde, maar u blijkt niet te weten door wie en op welke manier de pers op de hoogte werd gesteld (zie gehoor CGVS I, p.10). Aldus blijven uw verklaringen wat betreft dit incident onwaarschijnlijk vaag.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor in dringend beroep verklaart dat uw zus door de autoriteiten werd opgeroepen nadat de Mongobrug vernield was (zie gehoor CGVS I, p.4 en gehoor CGVS II, p.14). U blijkt echter niet precies te weten wanneer de brug vernield werd, hoewel SCYL de verantwoordelijkheid zou hebben genomen voor de explosie van de tanker (zie gehoor CGVS I, p.3). U verklaart dat uw zus aan de politie diende te melden waar u was, maar ze antwoordde dit niet te weten (zie gehoor CGVS I, p.4). Uw zus mocht dezelfde dag terug naar huis (zie gehoor CGVS I, p.5) en uit uw verklaringen blijkt dat ze nadien geen ernstige problemen meer kende. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw zus twee keer een convocatie ontving en dat de agenten haar vroegen waar u was. U maakte geen melding van de explosie op de Mongobrug, maar stelt dat de agenten zeker wilden zijn dat u zich niet schuil hield om bij de verkiezingen de orde te verstoren (zie gehoor DVZ, punt 41). Het is bevreemdend dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart dat ze in 2004 werd opgeroepen, maar u geen exacte data kent en u op het Commissariaat-generaal verwijst naar een aanval op uw huis in juli 2004 en de vernieling van de Mongobrug midden 2004 (zie gehoor CGVS I, p.3).

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen tijdens het gehoor in dringend beroep omtrent de problemen die uw zus, uw vriendin (M.) Mankin, uw neef (N.) Christopher en uw vriend Richard zouden hebben gehad, louter gebaseerd zijn op de verklaringen van uw zus (zie gehoor CGVS I, p.6), dewelke echter geen ernstige aanwijzingen zijn als zou u door de Kameroense autoriteiten nog steeds worden gezocht met het oog op vervolging.

De krantenartikels die u neerlegt omtrent de ontsnapping van Ebenezer Akwanga en het feit dat u wordt gezocht in Kameroen, wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Met de krantenartikels omtrent de ontsnapping van Ebenezer Akwanga wil u de periode duiden waarin deze feiten zich hebben voorgedaan, wat hier niet wordt betwijfeld. Wat betreft de krantenartikels waarin uw naam wordt vermeld en melding wordt gemaakt dat u wordt gezocht, dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal blijkt dat Kameroen tot de meest corrupte landen behoort en sommige kranten tegen betaling artikelen publiceren die op geen enkel feit gebaseerd zijn. Het is doorgaans niet mogelijk valse/niet-gefundeerde en echte/gefundeerde artikelen van elkaar te onderscheiden (zie informatie administratief dossier). Aldus staat de authenticiteit van de voorgelegde krantenartikels niet vast. Ze komen integendeel gesolliciteerd voor, gelet op de teneur ervan en bepaalde van uw verklaringen (zie hoger).”

3.2. Verzoeker stelt dat uit de feitelijke uiteenzetting blijkt dat hij zich in beklemmende humanitaire omstandigheden zal bevinden bij terugleiding naar de grens van zijn land van herkomst. Hij verblijft reeds meer dan vijf jaar in België en heeft geen enkele binding meer met zijn land van herkomst, minstens vreest hij praktijken dewelke niet stroken met de internationale verdragen en mensenrechten.

Verzoeker is van mening dat er in zijn hoofde wel degelijk een niet-betwistbare gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Hij merkt op dat hij in juli 2004 reeds in België verbleef en telefonisch werd ingelicht over het incident door zijn zus. Het is dan ook duidelijk dat hij hierover geen verdere en specifiekere verklaring kan geven.

Met betrekking tot de datum van het incident op de Mongobrug en de oproeping van zijn zus door de autoriteiten, betoogt verzoeker dat hij geen encyclopedisch geheugen heeft en het slechts voor weinigen is weggelegd om na verschillende jaren de exacte data te kennen van dergelijke gebeurtenissen.

Verzoeker verklaart dat het daadwerkelijk zo is dat hij de problemen van zijn zus, vriendin, neef en Richard vernam van zijn zus en betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) verkeerdelijk meent dat dit geen ernstige aanwijzingen zijn als zou hij worden gezocht door de Kameroense autoriteiten. Er zou geen reden bestaan om te twijfelen aan deze verklaringen, te meer daar deze gestaafd worden door de voorgelegde krantenartikels.

Verzoeker voert aan dat het CGVS nergens aantoont of motiveert waarom de krantenartikels niet authentiek zouden zijn. Als het CGVS meent dat het valse artikelen betreft, dient het dit volgens verzoeker aan te tonen op een objectieve en onweerlegbare manier. De loutere bewering als zouden deze artikels niet kunnen worden getoetst op hun authenticiteit mag er niet toe leiden dat deze zomaar terzijde worden geschoven. Verzoeker betoogt dat het CGVS bijgevolg de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden heeft, meerbepaald de verplichting van de overheid om zich te informeren over alle elementen die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van het dossier en het recht van verdediging.

Verzoeker voert tevens de schending aan van de motiveringsplicht, opgelegd door artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 57/6 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980, alsook van de verplichting van de overheid om zich te informeren over alle elementen die relevant kunnen zijn voor de beoordeling van het dossier en de verplichting om uit deze feiten de juiste gevolgtrekking af te leiden.

Hij betoogt dat de bestreden motivering als onvoldoende moet worden beschouwd. Uit de voorgelegde stukken zou onomstotelijk blijken waaraan verzoeker zich zou blootstellen bij een terugkeer naar zijn land. Hij meent dat hij niet op de hoogte kan zijn van details van gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld na zijn vertrek. Indien van enige ongeloofwaardigheid al sprake zou zijn, mogen deze details volgens verzoeker niet als determinerend worden beschouwd, gelet op de gebeurtenissen waarvan hij het slachtoffer is geweest of zou kunnen worden bij een terugleiding. Hij is van mening dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat hij dergelijke ongeloofwaardige essentiële elementen heeft nagelaten te vertellen dewelke van wezenlijke aard zouden kunnen zijn voor de beoordeling van zijn statuut.

Verzoeker stelt dat de motiveringsplicht hem moet toelaten de redenen te begrijpen die ten grondslag liggen van de genomen beslissing. De formele motiveringsplicht vereist onder meer dat in de beslissing zelf de juridische overwegingen dienen te worden vermeld die aan deze beslissing ten grondslag liggen overeenkomstig artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en de rechtspraak van de Raad van State. De motivering dient tevens aan te geven hoe de aangegeven feiten op basis van juridische regels tot de beslissing aanleiding geven. Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing niet duidelijk vermeldt op grond van welke juridische regels ze werd genomen.

Hij stelt dat de formele motiveringsplicht inhoudt dat elke rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn en die daarom moeten kunnen worden gecontroleerd. De motivering is slechts afdoende indien zij pertinent

en draagkrachtig is. De vereiste van draagkrachtigheid impliceert dat de motivering duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is. De bestreden beslissing voldoet hieraan volgens verzoeker niet, zeker nu zij de echtheid van authentieke krantenartikels zonder enige reden in twijfel trekt. Het zou aan het CGVS toekomen om aan te tonen dat deze artikels vals zijn. Verzoeker stelt dat de loutere vraag naar de echtheid er niet toe kan leiden dat deze artikels niet in aanmerking worden genomen. Hij is van mening dat de motiveringsplicht is geschonden aangezien de motieven niet voldoende deugdelijk en draagkrachtig zijn om de weigering van de hoedanigheid als vluchteling te kunnen schragen.

Uit dit alles zou blijken dat er een schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de plicht tot redelijkheid. Hij benadrukt dat het CGVS de krantenartikels pas buiten beschouwing mag laten indien is aangetoond dat deze allemaal vals zijn. Het CGVS zou geen elementen hebben aangebracht die het relaas van verzoeker weerleggen.

Verzoeker legt bij het verzoekschrift tot voortzetting nog een aantal documenten neer, meerbepaald een aantal foto's, een aantal krantenartikels met vermelding van zijn naam, een schrijven vanwege Ayamba, een huurcontract en zijn attest van immatriculatie.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van het CGVS over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad stelt vast dat het CGVS naar aanleiding van verzoekers eerste asielaanvraag oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde arrestaties en detenties in 1995, 2001 en 2003. Tevens werd geoordeeld dat de arrestaties en detenties van 1995, 1997, 2001 en 2002 te ver verwijderd waren en niet verzoekers concrete vluchtaanleiding betroffen, gezien verzoeker daarna steeds in zijn land van oorsprong bleef (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 6). Het beroep tegen voormelde beslissing werd verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 144.280 van 11 mei 2005 (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 1).

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in de beslissing met betrekking tot verzoekers eerste asielaanvraag werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer verzoeker een bewijselement voorlegt dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat de eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

Verzoeker brengt in de huidige procedure geen elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan de vaststellingen die tijdens de eerste asielaanvraag werden gedaan met betrekking tot het feit dat er in zijn hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging bestaat ingevolge de arrestaties van 1995, 1997, 2001 en 2002, doch haalt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) als concrete vluchtaanleiding louter de feiten aan die plaatsvonden in 2003 (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 14, p.13-14).

Daar waar verzoeker in onderhavige procedure elementen bijbrengt waaruit blijkt dat Ebenezer Akwanga wel degelijk ontsnapte in juli 2003, hetgeen door verweerder niet wordt

betwist, dient te worden opgemerkt dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende zijn beweerde politieke engagement. Hij verklaarde voor DVZ tijdens zijn eerste asielaanvraag dat (i) wanneer een tak van de SCYL werd opgericht aan de universiteit in 1995, hij weigerde hieraan deel te nemen (ii) hij na zijn afstuderen Akwanga nog één maal zag in 1997, waarbij deze hem probeerde te rekruteren voor de SCYL, maar verzoeker niet geïnteresseerd was om volwaardig lid te worden (iii) hij de jeugdgroep 'Nitop Youths Association' bezocht om er voorlichting te geven over topics als HIV (administratief dossier, map 1e asielaanvraag, stuk 14, p.12-13). Bij het CGVS verklaarde hij tijdens zijn eerste asielaanvraag dat hij sinds januari 1995 een actieve sympathisant was van de SCYL en dat zijn activiteiten bestonden uit financiële steun verlenen, deelnemen aan rally's en meetings, fondsenwerving en het via sketches op de hoogte brengen van de jeugd van de problemen van Engelstaligen. Even verder verklaarde hij dat zijn tak 'Nitop Youth' noemde (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 7, p.4, 6). Tijdens onderhavige procedure verklaarde verzoeker bij DVZ eenduidig dat hij actief lid was van de SCYL (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 14, p.13). Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS gaf hij aan dat hij 'educational officer' was in de SCYL en dat hij de hoofdorganisator was in de Nitop-afdeling (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 10, p.15). In de vragenlijst verklaarde verzoeker dat hij in 1995 de SCYL mee heeft opgericht, dat hij sedert 1997 'education officer' en hoofdorganisator is van SCYL Nitop en dat hij aan sedert 2002 'educator' is van de Nitop Jeugdassociatie (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 7, p.6).

Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag verklaarde dat de SCYL hetzelfde motto hadden als de SCNC, namelijk "the force of argument, not the argument of force", waarbij hij preciseerde dat alle Anglofone bewegingen hetzelfde motto hebben omdat zij vechten voor hetzelfde doel (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 7, p.7), terwijl uit zijn verklaringen bij het CGVS en de door hem voorgelegde SCYL-attesten en -bijdragenkaart blijkt dat het motto van de SCYL luidt als volgt: "Total independence" (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.19; stuk 17: documenten).

Voormelde incoherenties en inconsistenties omtrent zijn activiteiten in acht genomen, kan er geenszins geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden politieke engagement.

De Raad stelt vast dat verzoeker tevens tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de aanleiding van zijn arrestatie in 2003, daar waar hij aanvankelijk verklaarde dat Akwanga ontsnapte op 20 of 21 juli 2003 (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 10, p.9), terwijl hij later aangaf dat Akwanga ontsnapte op 28 juli 2003 (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.4).

Verzoeker legt tevens tegenstrijdige verklaringen af aangaande deze arrestatie en detentie, dewelke de rechtstreekse aanleiding zouden hebben gevormd tot zijn vlucht. Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij dat hij dacht dat hij werd gearresteerd door vijf gendarmes. Hij gaf aan gedurende ongeveer twee weken en twee dagen te zijn vastgehouden. Hij zou hebben gepoogd te ontsnappen, doch werd weer opgepakt, waarna hij drie dagen later werd overgeplaatst en vier dagen werd vastgehouden in de 'legion'. Verzoeker verklaarde niet te weten op welke dag hij werd overgeplaatst (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 7, p.9-14). Tijdens zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij werd opgepakt door vier gendarmes. Hij gaf aan dat hij de negende dag in de brigade probeerde te ontsnappen, daardoor de twaalfde dag werd overgeplaatst en vervolgens vijf dagen in de 'legion' verbleef, waarbij hij in detail aangaf hoe deze vijf dagen verliepen (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.4-10).

Dit klemmt des te meer daar verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande de documenten die in zijn woning zouden zijn gevonden. Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij bij DVZ slechts dat er bij de huiszoeking foto's werden gevonden van hem en Akwanga (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 14, p.12). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde hij dat er naast de foto's nog andere politieke documenten werden

gevonden, o. a. zijn bijdragenkaart van de SCYL, waarbij hij aangaf dat deze documenten hem tijdens zijn eerste ondervraging werden getoond (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 7, p.10). Tijdens onderhavige procedure maakte verzoeker tijdens het gehoor geen melding van deze bijdragenkaart wanneer hem werd gevraagd naar de gevonden documenten (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.4-6).

Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat verzoekers verklaring dat men hem tijdens zijn verblijf in het Legion, na 10 augustus 2003, nog ondervroeg om te weten te komen waar Akwanga zich bevond (*Ibid.*, p.9), niet te rijmen valt met het door hem neergelegde artikel van 'The Post' van 8 augustus 2003, waaruit blijkt dat toen reeds geweten was dat Akwanga zich in Nigeria bevond (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 17: documenten).

Om voormelde redenen kan geenszins geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde arrestatie en detentie in 2003 omwille van de situatie van Akwanga.

Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvSt., nr. 150.135, 13 oktober 2005). Dat verzoekers zus zou zijn geconvoceerd omwille van het instorten van de Mongobrug (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.14; stuk 10, p.3-4) is derhalve, het hoger gestelde mede in acht genomen, niet aannemelijk, gezien verzoeker hierover met geen woord repte bij DVZ (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 14).

Verzoeker legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het beweerde incident bij hem thuis, gelet op het feit dat zijn verklaring bij het CGVS dat dit plaatsvond in juli 2004 (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 10, p.3), niet strookt met zijn verklaring bij DVZ dat dit plaatsvond op 4 oktober 2004 (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 14, p.13).

Derhalve maakt verzoeker de problemen van zijn zus niet aannemelijk.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaan de voorafgaande vaststellingen aangaande verzoekers politieke engagement, zijn beweerde arrestatie en detentie in 2003 en de problemen van zijn zus om de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas vast te stellen.

De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet om aan voormelde vaststellingen afbreuk te doen.

Wat betreft de neergelegde SCNC-attesten (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 17: documenten), dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten, als zijnde politieke getuigschriften, een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke getuigschriften kunnen echter op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde.

In acht genomen de voormelde vaststellingen en de informatie die door verweerder bij de nota wordt gevoegd en waaruit blijkt dat het gemeenzaam geweten is dat de Kameroense kranten artikels tegen betaling publiceren (rechtsplegingsdossier, stuk 8, bijlage), vermogen de neergelegde krantenartikels waarin verzoeker vermeld wordt evenmin verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. Het artikel "*Difficult election year for Cameroon*" is bovendien strijdig met verzoekers verklaringen, daar waar het stelt dat verzoeker één van de drie leiders zou zijn van de 'Task Force' van de SCYL (administratief dossier, map 2e asielaanvraag, stuk 17: documenten), dewelke volgens verzoeker de militaire afdeling is van de SCYL (administratief dossier, map 2e asielaanvraag, stuk 10, p.13), hetgeen niet strookt met verzoekers hoger vermelde verklaringen aangaande zijn politieke engagement.

De bijgebrachte foto's zijn, gelet op hetgeen daarop wordt afgebeeld, geenszins afdoende om verzoekers geloofwaardigheid te herstellen, noch om aan te tonen dat hij in de negatieve belangstelling zou staan van de Kameroense autoriteiten.

Wat betreft de krantenartikels aangaande de ontsnapping van Akwanga en de incidenten van 1997, dient te worden vastgesteld dat deze geen betrekking hebben op verzoeker en derhalve, in acht genomen de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, niet dienstig zijn om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Het medische attest van het regionale ziekenhuis te St.-Truiden doet evenmin afbreuk aan de hoger gedane vaststellingen, daar dit klaarblijkelijk werd opgesteld op basis van verzoekers verklaringen en geen causaal verband kan aantonen tussen verzoekers aandoening en de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Wat betreft de neergelegde certificaten van door verzoeker gevolgde opleidingen en cursussen, evenals het attest van goed gedrag, uitgaande van het opvangcentrum, het huurcontract en verzoekers attest van immatriculatie, merkt de Raad op dat deze niet dienstig zijn, daar zij geen uitstaans hebben met verzoekers asielaanvraag.

De Raad merkt op dat, daar waar reeds hoger werd gewezen op verzoekers verplichting alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aan te brengen, en dit reeds van bij het eerste interview, verzoekers vrees omwille van zijn activiteiten voor de SCYL te België niet aannemelijk is, in acht genomen dat hij deze activiteiten in februari 2005 bij DVZ, noch in juni 2005 bij het CGVS aanhaalde om zijn vrees voor vervolging te staven (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 10; stuk 14, p.13-14), terwijl de bijgebrachte bijdragekaart betrekking heeft op de jaren 2003 en 2004 en het SCNC-attest van 19 augustus 2005 stelt dat verzoeker vanaf zijn aankomst in België actief militant was voor de SCYL en zijn leven dienvolgens in gevaar was (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 17: documenten). Dit klemmt des te meer daar het SCYL-attest van 10 januari 2004 (*ibid.*) nergens melding maakt van het feit dat verzoeker in België activiteiten zou ontplooien voor deze partij.

Wat betreft het SCYL-attest van 19 augustus 2005 (*ibid.*), dient te worden opgemerkt dat dit een gesolliciteerd karakter vertoont, gezien het uitdrukkelijk vermeldt te zijn opgesteld ter ondersteuning van verzoekers asielaanvraag. Bovendien is het bevreemdend dat dit attest louter melding maakt van verzoekers 'adherence' bij de partij, daar waar de neergelegde bijdragekaart stelt dat hij 'education officer' is.

Verzoekers verklaring bij het CGVS dat alle namen van SCYL- en SCNC- leden in België circuleren in zijn land van herkomst (administratief dossier, map 2^e asielaanvraag, stuk 3, p.17), dewelke wordt bevestigd in het voormelde attest, is niet aannemelijk in het licht van zijn verklaringen dat de autoriteiten zijn zus in juli 2004 en zijn neef in maart 2005 zouden hebben opgepakt teneinde zijn verblijfplaats te weten te komen (*ibid.*, p.14, 16-17). In acht genomen dat geen van beiden zijn verblijfplaats zou hebben verraden (*ibid.*, p.15, 17) en verzoekers verklaring dat hij enkel lid is van de partij en geen functie heeft in de bijeenkomsten waaraan hij deelneemt (*ibid.*, p.1-2), toont verzoeker derhalve niet aan dat hij, indien er al enig geloof kan worden gehecht aan zijn activiteiten te België, omwille van deze activiteiten in de negatieve belangstelling zou staan van de Kameroense autoriteiten.

Waar het SCYL- attest stelt dat verzoeker nog steeds wordt gezocht omwille van het neerhalen van de Mongobrug en zijn zus om deze reden werd aangevallen, hij tevens verdacht zou worden van het binnenzenden van SCNC- en SCYL-materiaal op 1 oktober 2004 en gelinkt zou worden aan de studentenprotesten van 28 april 2005, merkt de Raad op dat het, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aannemelijk is dat de autoriteiten hem van deze feiten zouden verdenken.

Aangaande verzoekers stelling dat hij geen binding meer heeft met zijn land van herkomst en reeds vijf jaar in België verblijft, merkt de Raad op dat deze geen nexus vertoont met één van de criteria zoals opgenomen in artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Bovendien is deze stelling strijdig met verzoekers verklaring dat zijn moeder, broer en zus nog in Kameroen verblijven (administratief dossier, map 2e asielaanvraag, stuk 7, p.4-5).

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde voorwaarden.

4.1. Verzoeker vraagt om hem toe te laten tot de subsidiaire bescherming.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen beroept als deze aan de grondslag van zijn asielrelaas. In acht genomen de ongeloofwaardigheid van dit relaas (zie sub 3.3), ontwaart de Raad in het dossier geen elementen die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen overeenkomstig artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 september 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.